

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/273/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113204722
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2113204722.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej splnomocnenkyňou: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie č. 13, o 408,98 eur, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 17. marca 2015 č. k. 8C/194/2013-82 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **r u š í**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil dovolacie konanie. Rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 5 ods. 1 písm. a/, § 10 ods. 1, § 12 ods. 2 ZoSP (zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení), vecne ho zdôvodnil tak, že žalobkyňa napriek výzve súdu na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40 eur, v stanovenej lehote 15 dní od doručenia výzvy súdny poplatok nezaplatila, hoci bola poučená o následkoch jeho nezaplatenia v zmysle § 10 ods. 1 ZoSP, preto bolo dovolacie konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. Uviedol tiež, že žalobkyňa podala dovolanie 10.2.2015, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave v zákonom stanovenej lehote, avšak na inom mieste odôvodnenia uviedol, že Krajský súd v Trnave odvolanie odmietol uznesením z 3.12.2014 č. k. 24Co/113/2014-46.

Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie a navrhla ho zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, namietajúc neexistenciu povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie a preto nebol ani dôvod na zastavenie dovolacieho konania. V sadzobníku súdnych poplatkov nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania a dovolania proti rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škodu spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Analogické rozširovanie úkonov podliehajúcich poplatkom podľa Ústavy SR (ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) neprichádza do úvahy. Podľa ustanovenia § 18ca ZoSP ako prechodného ustanovenia v zákone, možno podľa predpisov účinných od 1. októbra 2012 vyberať poplatky len v konaniach začatých po takomto čase a o takýto prípad tu nešlo (žaloba bola podaná v septembri 2012). Poplatková povinnosť nie je jasne a jednoznačne stanovená a žalobkyňa bola uložená v rozpore so zákonom. Poukázala aj na rozhodovaciu prax Okresného súdu Komárno, ktorý pristúpil k zrušeniu uznesenia o povinnosti zaplatiť súdny poplatok podľa položky 7a. Spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Uložením poplatkovej povinnosti subjektu, ktorý ju nemal, predstavuje zásah zo strany štátu do jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a ako aj porušenie článku 12 ods. 1 a článku 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Uzavrela, že u nej neexistuje legálna povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané dovolanie, preto ani nemôže existovať dôvod na zastavenie konania pre nesplnenie neexistujúcej povinnosti zaplatiť súdny poplatok.

Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Odvolací súd po zistení, že odvolanie proti uzneseniu podala včas účastníčka konania a to proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal uznesenie prvostupňového súdu v medziach odvolania žalobkyne (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu.

Podľa § 6 ods. 2 ZoSP ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Práve citované ustanovenie treba za pomoci jeho logického i systematického výkladu interpretovať tak, že v súvislosti s konaním na dovolacom súde vznikne poplatková povinnosť iba v prípadoch, ak dovolací súd rozhoduje vo veci samej. V ostatných prípadoch a to ak dovolanie smeruje proti procesnému rozhodnutiu odvolacieho súdu (t. j. v danom prípade proti uzneseniu o odmietnutí oneskorene podaného odvolania), poplatková povinnosť nevzniká, pretože sa nejedná o dovolacie konanie vo veci samej.

Podľa článku 59 Ústavy SR sa ukládanie súdnych poplatkov, ktoré samo osebe predstavuje zásah do práva účastníka na súdnu ochranu (na spravodlivý proces), môže realizovať iba v zákonom (na základe zákona) jasne a určite stanovenom rozsahu a obsahu. Z dôvodu, že odvolanie žalobkyne (proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo 16. januára 2014 č. k. 8C/194/2013-33) bolo odvolacím súdom odmietnuté (uznesením Krajského súdu v Trnave z 3. decembra 2014 č. k. 24Co/113/2014-46) z dôvodu oneskorene podaného odvolania, nebol zákonom stanovený dôvod na uloženie povinnosti žalobkyňi zaplatiť súdny poplatok za dovolanie (z 3.2.2015, podané na poštovú prepravu 6.2.2015, smerujúce proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 3. decembra 2014 č. k. 24Co/113/2014-46). Zastavením dovolacieho konania by došlo postupom súdu aj k odňatiu možnosti žalobkyne konať pred súdom.

S poukazom na uvedené poplatková povinnosť v danom prípade nevznikla a preto uloženie poplatkovej povinnosti nemohlo obstáť. Následkom nesplnenia poplatkovej povinnosti nemohlo potom byť zastavenie dovolacieho konania.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ a i/ O. s. p. tak boli dané zákonné dôvody pre zrušenie napadnutého uznesenia o zastavení dovolacieho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolanie (bez potreby vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keďže ten nie je v príslušnom štádiu konania oprávnený, s výnimkou úkonov smerujúcich k predloženiu veci dovolaciemu súdu, na žiadne ďalšie konanie).

O náhrade trov odvolacieho konania nebolo rozhodované, keďže odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že čo sa týka podania žalobkyne z 25.2.2015 (na č. I. 75 spisu) označeného ako „Odvolanie proti uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za dovolanie sp. zn. 8C 194-2013“, toto je potrebné podľa obsahu tohto podania (§ 41 ods. 2 O. s. p.) posúdiť len ako námietku voči vyrúbeniu súdneho poplatku. Súd prvého stupňa totiž vydal dňa 16.2.2015 výzvu (č. I. 71) na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40 eur, pričom takáto výzva nemá povahu rozhodnutia, proti ktorému by bolo možné podať odvolanie a odvolací súd v prípade nestotožnenia sa vyzývaného s ňou, nemá o čom rozhodovať.

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, teda jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.